

Міністерство освіти і науки України
Харківська обласна рада
Харківська обласна державна адміністрація
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
Інститут глобальних стратегій управління Національного університету
«Острозька академія»
Сумський державний університет
Поморська академія в Слупську (Польща)
Pomeranian Academy in Slupsk (Poland)
Університет Яна Кохановського (м. Кельце, Польща)
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach (Polska)
Університет Мічигану (Анн-Арбор, штат Мічиган, США)
University of Michigan (Ann Arbor, USA)
Університет Міньо (м. Брага, Португалія)
University of Minho (Braga, Portugal)
Варненський вільний університет імені Чорноризця Храбра, (Болгарія)
Varna Free University «Chernorizets Hrabar» (Bulgaria)

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародна науково-практична інтернет-конференція

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ТРАНЗИТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Харків, 21 вересня 2022 р.

Глобальні трансформації поки недостатньо враховуються у змісті і методах органів влади і процесах управління соціально-економічним розвитком країни. Так, інформаційні технології забезпечили широкий доступ до інформації від органів влади і зробили можливим запровадження нових форм громадської участі в управлінні, збиранні і врахуванні громадської думки при прийнятті рішень стосовно вибору пріоритетів розвитку чи розподілу бюджету територій, здійсненні інтерактивних зібрань і слухань, е-урядування. Але такі заходи влади одиничні. Активні громадяни і суспільні організації практично не мають змоги ознайомитися з проєктами управлінських актів і рішень, а також надати пропозиції щодо їх доповнення чи примноження змін. Знайомство відбувається вже з прийнятими документами. Нормативні акти для широких верств населення приймаються без обговорення їх альтернативних варіантів із самим населенням, тому принципи «прозорості» і «відкритості» влади майже не реалізуються. Втім, слід зазначити, що можливість використання інформаційних технологій влада інших країн також не використовує. Новек Бет наводить численні приклади створення нових можливостей влади стосовно залучення суспільства до вирішення найскладніших проблем, які сьогодні виникають перед суспільством, і ролі інноваційних технологій в їх вирішенні, відмічаючи недостатність використання цих можливостей [2].

І хоча схеми побудови трансформаційних процесів нового типу поки не встановлені, але засоби праці, предмети праці, люди як носії знань, набули нових рис і нових ролей. Новими стають усі управлінські складники праці, трансформується профіль управлінських кадрів і вимоги до них. В той же час для більшої цілеспрямованості управлінської діяльності практична реалізація здійснюваних нових засобів потребує конкретизації змін, встановлення процесів і технологій їх здійснення і відпрацювання механізмів застосування.

Список використаних джерел:

1. Колот А., Герасименко О. Сфера праці в умовах глобальної соціоекономічної реальності 2020: виклики для України. 2020. 36 с.
2. Новек Б. Wiki – правительство. Как технологии могут сделать власть лучше, демократию сильнее, а граждан влиятельнее: пер з англ. URL: <https://www.litmir.me/br/?b=231609&p=1> (дата звернення: 26.07.2022 р.).
3. Мельтюхова Н. М. Технологія державного управління як складова соціальних технологій. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2010. № 4. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=129> (дата звернення: 06.09.2022 р.).
4. Колот А. М., Герасименко О. О. Новітні глобальні тенденції у сфері зайнятості і доходів та їх вплив на соціальну нерівність. *Соціально-трудові відносини: теорія і практика*. 2018. № 1(15). С. 6–34.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГРОМАД У КОНТЕКСТІ ВИКЛИКІВ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ

ВОЛОСЮК М.В., канд. екон. наук, доцент

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

Під час складних політичних, економічних, соціальних проблем зростає наукова цікавість до трансформації державної політики та її напрямів. Перед Україною сьогодні постало найстрашніше випробування - повномасштабна збройна агресія Російської Федерації, що призвела до гуманітарної катастрофи, втрати людського, соціального, фізичного капіталу, руйнування багатьох галузей промисловості. Регіони України стикнулися з низкою особливо гострих і складних соціальних, економічних та інституційних викликів. На державному рівні є чітке усвідомлення, що в період післявоєнної відбудови, після перемоги України, варто провести докорінну трансформацію державної регіональної політики і накреслити перспективи її подальшого розвитку. Трансформацію розглядаємо як зміну, перетворення напрямів державної регіональної політики, однак суттєва та довгострокова трансформація починається

на рівні територіальних громад. В період збройної агресії проти України територіальним громадам та місцевій владі доводиться терміново реагувати та діяти, налагоджувати максимальну систему профілактики та контролю, облаштовувати блок-пости та забезпечувати їх усім необхідним для якісної роботи, організовувати гуманітарну допомогу, приймати нових мешканців із зони бойових дій, налагоджувати систему водо- та газо забезпечення, відновлювати пошкоджену інфраструктуру тощо. Тобто реагувати на виклики, про які вони навіть не могли уявити. Оскільки багато соціальних та економічних наслідків воєнного стану та пов'язані з ними обмеження проявляються на місцевому рівні, органи місцевого самоврядування працюють на багатьох напрямках, включаючи регулювання використання громадського простору, громадського транспорту, місцевого бізнесу, дистанційної освіти тощо. Однак, реагуючи на поточні виклики, громади та органи державної влади і місцевого самоврядування почали замислюватися про те, що буде після війни, наголошуючи на необхідності до більш сталого відновлення.

Відповідно до цього, у липні 2022р. прийнято Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо засад державної регіональної політики та політики відновлення регіонів і територій» [1]. Окрім забезпечення стратегічного розвитку регіонів та територіальних громад, значну увагу приділено післявоєнному відновленню територій.

Ми чітко бачимо еволюцію в концептуальній основі державної регіональної політики розвитку від регіональних атрибутів, таких як витрати виробництва, наявність трудових ресурсів та виробничої інфраструктури, до регіональних можливостей, які підкреслюють наявність сприятливого інвестиційного клімату, інноваційного середовища, кластерів та міжрегіонального співробітництва. Наразі фокус зміщується на питання трансформації системи стратегічного планування, фінансування, інституційної розбудови та зміцнення, створення системи моніторингу та оцінки відновлення і розвитку кожної громади й регіону.

Серед ключових викликів, які мають бути вирішені у процесі трансформації державної регіональної політики управління розвитком громад в умовах повоєнного відновлення, належить відзначити:

1) Інституційне завершення адміністративно-територіальної реформи та реформи моделі управління територіальним розвитком, що вимагатиме внесення змін до Конституції України та законодавчої імплементації демократичних принципів розвитку територій.

2) Підхід до регіонального розвитку, орієнтований на місцевість. Такий підхід описує керівні принципи державної регіональної політики, що ґрунтуються на видах універсальних цінностей, які можуть впливати на визначення географічних особливостей, різновидів, принципів та цінностей для місцевого розвитку, які різняться за економічними структурами та різними ресурсами, а також за можливостями та перешкодами, та змінюються з часом. Цілісні, прогресивні і стійкі принципи та місцево-регіональні практики пропонують особливий, нормативний погляд на те, якою має бути державна регіональна політика.

3) Зосередженість пріоритетів економічного відновлення на зайнятості, заохочуванні ефективних інвестицій, пом'якшенні бізнес-ризиків та зменшенні регіональної нерівності, оскільки як міста, так і сільські території мають дуже різні регіональні профілі економічного ризику та схильність до ендегенного та екзогенного ризику. Забезпечення високого рівня економічної безпеки в регіонах та громадах – це системна робота щодо управління комплексом змін, а не окремий короткостроковий проект.

4) Синхронізований та проактивний підхід до формування стратегічних пріоритетів, що містить врахування логічної, просторової, часової відповідності усіх стратегічних атрибутів для досягнення загальної узгодженості напрямів розвитку держави, регіону та громади. Оскільки на національному рівні відсутня довгострокова стратегія розвитку, то при її розробці важливо забезпечити послідовну наступність (поетапність) цілей, пріоритетів, заходів стратегічного планування усіх рівнів, включаючи регіональний та місцевий.

5) Забезпечення широкого спектру передумов для конкурентоспроможності різних функціональних типів територій, оскільки слабкі та відстаючі території – з точки зору конкурентоздатності економічної структури, внутрішньої/зовнішньої доступності, якості людських та екологічних факторів, внутрішньої синергії та здатності до навчання – ризикують відстати більшою мірою, ніж у минулому.

6) Забезпечення інтеграційних зв'язків на регіональному рівні, інтеграції різних галузевих інструментів, що вимагатиме застосування технологій міжрегіонального та міжмуніципального співробітництва, стимулювання місцевих мереж співпраці та партнерства.

7) Розбудова ефективного публічного управління на регіональному рівні та забезпечення діалогу між основними зацікавленими сторонами з питань державної регіональної політики та економіки, що призведе до генерування публічно-управлінських рішень щодо спільних проблем і можливостей та спільної відповідальності за процес регіонального та місцевого розвитку.

Трансформація державної регіональної політики управління розвитком громад полягає у практичній реалізації вищезначених аспектів. Це має призвести до кристалізації бачення післявоєнного відновлення та визначення пріоритетних напрямів діяльності для системи органів публічної влади.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо засад державної регіональної політики та політики відновлення регіонів і територій. Закон України від 09.07.2022р. № 2389-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/>

2. Монастирський Г., Волосюк М. Інституційні дисбаланси моделі управління розвитком території. Вісник економіки. 2021. Вип. 4. С.23-37. DOI: 10.35774/visnyk2021.04.023

3. Волосюк М.В., Сіренко І.В. Економічна безпека територіальної громади в системі забезпечення її сталого розвитку. Економіка та держава. 2021. №6. С.105-109. DOI: 10.32702/2306-6806.2021.6.105

4. Актуальні проблеми менеджменту та публічного управління в умовах війни та післявоєнної відбудови України. Матеріали доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (Тернопіль, 31 травня 2022 року). Тернопіль: ЗУНУ. 2022. 572с. ISBN 978-617-692-690-0

ДО ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОГНОЗУВАННЯ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

ГАЙДУЧЕНКО С.О., д-р наук з держ. упр., проф.

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

Об'єктивна реальність цивілізаційного розвитку людства та стрімкий науково-технічний розвиток зумовлюють необхідність прогнозування при формуванні обґрунтованої державної політики, яка спрямована на цілісність соціальної системи та суверенітет країни.

Інформаційно-аналітична та експертно-прогнозна діяльність в Україні регламентована відповідним законодавством [1], тому інститут прогнозування розвитку громадянського суспільства та держави фактично працює. Утім, глибокий аналіз його реальної діяльності вказує на необхідність розвитку механізмів прогнозування в системі публічного управління. Підтвердженням такого висновку є кризові явища перманентного характеру в життєдіяльності країни, як наслідок відсутності системного передбачення та превентивного аналізу.

Світовий індекс-рейтинг (Global Go To Think Tank Index Report) визнав неефективною діяльність державних аналітичних установ і незалежних центрів України. Самими неточними визначено прогнози в сферах внутрішньої економічної політики, національної безпеки та міжнародної політики. Тому вивчення прогресивного світового досвіду та його адаптація до українських реалій може сприяти як удосконаленню існуючих, так і впровадженню нових механізмів організації прогнозування в органах державної влади України.

Актуальність вирішення озвученої проблематики в сфері прогнозування зафіксовано в переліку задач, означених в Указі Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» [2] ще у 2015 році такого змісту: «З метою впровадження в Україні європейських стандартів життя та виходу держави на провідні позиції у світі необхідно розпочати процес формування цілісної системи стратегічного, середньо- та короткострокового

<i>Таран О.М.</i> Особливості стратегічного управління в сфері публічного адміністрування.....	80
<i>Таранець Я.С., Кондратенко Н.О.</i> Особливості прийняття управлінських рішень на підприємстві.....	82
<i>Тельнов А.С.</i> Тенденції трансформації HR-маркетингу на промисловому підприємстві.....	84
<i>Тімченко О.Д.</i> Створення конкурентних переваг українського ритейлу	87
<i>Троян В.І.</i> Економічний аналіз – інструмент в управлінні підприємством.....	89
<i>Троян В.І., Скитікова Н.О.</i> Делегування повноважень, як спосіб підвищення особистої ефективності менеджера в управлінні персоналом.....	90
<i>Троян В.І., Моїсєєнко К.Є.</i> Удосконалення системи мотивації персоналу на підприємстві.....	91
<i>Тюріна Н.М., Назарчук Т.В.</i> Зміни як об'єктивний процес розвитку організації.....	93
<i>Чайківська В.О.</i> Трансформація управлінського механізму підтримки іміджу місцевого органу влади в умовах сучасних загроз	95
<i>Чеботарьов Є.В., Красільник М.О.</i> Маркетинг у соціальних мережах: ідентифікація поняття, можливості та перспективи провадження.....	98
<i>Чеботарьова Н.М., Серебрякова Є.О.</i> Маркетинг-менеджмент безпеки як новий міждисциплінарний напрям сучасної науки	100
<i>Черкашина Т.С.</i> Регіональні особливості диференціації доходів населення у ринковій економіці України.....	101
<i>Швед А.Б.</i> Технологія реалізації управлінських рішень щодо економічного розвитку регіонів України.....	104
<i>Шевченко В.С.</i> Визначення специфічних особливостей управління персоналом підприємств малого бізнесу... ..	106
<i>Шишко Ж.М.</i> Загрози реалізації технологій менеджменту виробництва екологічно чистої продукції в Україні.	108
<i>Шкурят І.В., Маркіна Д.А.</i> Актуальні проблеми українського кіновиробництва та шляхи їх вирішення через побудову бренду українського кіно на світовому ринку.....	111
<i>Штапаук Г.П., Сергієнко М.С.</i> Значення стратегічного маркетингу для підприємства, діючого в умовах транзитивної економіки.....	113

СЕКЦІЯ 2

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

<i>Алтиндаг Яілмаз</i> Формування інноваційного мислення керівника.....	115
<i>Андрієнко А.О.</i> Перспективи впровадження smart-підходів до розвитку українських міст у воєнний і повоєнний період.....	117
<i>Беднарчук В.В., Петик Л.О.</i> Теоретичні основи здійснення публічних закупівель.....	118
<i>Бельська Т.В.</i> Пріоритети та інструменти соціального розвитку територіальних громад в Україні.....	120
<i>Біль М.М.</i> Концепція регулювання міграційної мобільності молоді України.....	122
<i>Бобровський О.І., Бондаренко Д.М.</i> Партнерство як інструмент забезпечення суспільного розвитку.....	125
<i>Бондаренко Л.І.</i> Технології в системі публічного управління та адміністрування: виклики сьогодення.....	127
<i>Волосюк М.В.</i> Трансформація державної регіональної політики управління розвитком громад у контексті викликів воєнного стану та післявоєнної відбудови.....	129
<i>Гайдученко С.О.</i> До питання удосконалення прогнозування в органах публічної влади.....	131
<i>Гончарук Н.Т., Пирогова Ю.В.</i> Сучасні технології управління людськими ресурсами в сфері публічної служби України	132
<i>Забаїшта Є.Ю.</i> Державна політика розвитку підприємництва.....	136
<i>Капінос Г.І., Черкасова-Лиса П.Д.</i> Застосування сучасних технологій тайм-менеджменту в публічному управлінні та адмініструванні.....	138
<i>Квасній Л.Г., Грицко О.М.</i> Управління конкурентоспроможністю підприємств в місцевих громадах.....	141
<i>Кісілевич В.В.</i> Технології забезпечення розвитку територіальної громади як складної системи.....	142
<i>Кошляк І.І.</i> Участь жителів територіальних громад в питаннях реформування та розбудови системи місцевого самоврядування.....	144
<i>Курепін В.М.</i> Реалізація публічного управління та адміністрування щодо економічного розвитку громад.....	146
<i>Лях Ю.І.</i> Проблеми та шляхи усунення соціальної нерівності в публічному управлінні.....	148
<i>Лях Ю.І., Кривцун А.С.</i> Розвиток моніторингу та контролю управлінської діяльності в Україні.....	150
<i>Лях Ю.І., Шмаков А.А.</i> Теоретичні засади процесу лобіювання в Україні і світі.....	151
<i>Лахижа М.І.</i> Забезпечення ефективності публічного управління та адміністрування в Україні умовах воєнного стану	153
<i>Малюхов О.С.</i> Пріоритетні напрями впровадження новітніх інформаційних технологій в діяльність органів місцевого самоврядування.....	156
<i>Маматова Т.В., Красюк Н.С.</i> Забезпечення стійкості транспортно-логістичної інфраструктури територіальної громади.....	158
<i>Маматова Т.В., Кримчак Ю.Г.</i> Діяльність центрів надання адміністративних послуг Дніпропетровської області в умовах воєнного стану.....	160

МАТЕРІАЛИ

*IV Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції*

**ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ
УПРАВЛІННЯ ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ
В УМОВАХ ТРАНЗИТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ**

21 вересня 2022 року

Матеріали друкуються в авторській редакції

Технічний редактор Волошан М. О.

Комп'ютерна верстка Фесенко Л. О.